

1872-09-10

SENDER

Christian Skredsvig

RECIPIENT

Joakim Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

General comment:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 1

Foto 2 viser side 2-3

Foto 3 viser side 4

Foto 4 viser side 8 og 5

Foto 5 viser side 6

Foto 6 viser side 7

Foto 7 viser side 12 og 9

Foto 8 viser side 10

Foto 9 viser side 11

Foto 10 viser side 16 og 13

Foto 11 viser side 14

Foto 12 viser side 15

Sender's location:

Vegersund

Archive:

Mappe 22 nr. 6a, 6b, 6c og 6d

TRANSCRIPTION

Afventer transskription

Vigersund den 10 September 72.

Lid

SKOVGAARD-MUSEET

Mappe 22 Nr. 6A

Vener min, Skovgaard

Hei, nu har jeg paa lang Tid ikke været
sa lykkelig som da jeg i Lørdags fik
modtog Dit Brev. Jeg har været sa
full af Længsel efter at høre fra Dig
at jeg vist aldrig har været slig
hen til mere jeg længte, for store
var Gleden, da jeg saa det var fra Dig
Alrig et Brev sa langt da jeg har
aldrig hørt slig, som Nogle her siger
der er det længste jeg har fæ
Jeg liker godt lange Breve for sa kan
man sa deilig fæde og læse muligt den
ene Side efter den anden en lang Tid.
Paa jeg et paa et Aark er det sa vordt,
for sa ved jeg Enden kommer snart.
Nu er jeg sa proppet af hvad
jeg har at sige Dig, at jeg slet

ikke ved hvor jeg skal begynde.
Men det får være Begyndelsen at
jeg takker Dig, så meget jeg kan
for Din oprigtige Venlighed mod
mig, både med Hensyn til at Du
ikke glemmer mig med Færd og at Du
svare mig fra det Du ved nok.
Jag må endelig også Brevskrivning til
mellene Venner når man ikke meddele
hinanden sine Tanker, Tanker
der kan være af den Rikkephenskyd
at de bliver lidt ned af med de
Ting i Naturen man nyder dem
altid i sig selv fuldt og stærkt, som man
man har en ligesom bekendt og ved den
Liden i alle fald går det på med
mig og derfor skulde jeg mig til
at det også kan hende. Endre
Det har hjulpet mig som altid at jeg
frå det deilig, Dyder er kom og ind
en hustru markskaden Hemning
bare fordi jeg er alene om det.

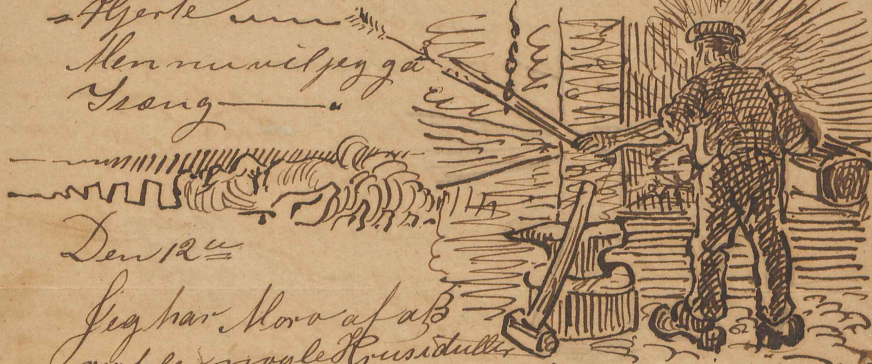
Endnu en anden Ting kan det være en
mindre Hemning og den er at jeg ikke
magter at fremskille det, det vakkert
jeg ser, det er ligesom jeg skæmmer mig
for det. Tænk jeg skændes, når jeg
har et godt samvæde, jeg vil endog
Ryggen lidt, endog at have med sig
som i den kan affrakte det end.
Det er næsten som det Ting jeg ser
på spørger i et Christian der vil
sæd og klid der, det mæler og det har en
sælange, Hensler lene i det. Det er
alle ve for sig af viden sig i det som
Tænk, bare for at blive malle af den
Christian fra Rodens som det tror at
have en sørlig Fordring på.
De vilig, Brevner vester mig om Brev
Lort som Kuler for mig, ja det tror
skal også give mig Lektie, men ender man
på deres sædvanlige, så vil det være
Og Færdne brunner og kommer det for
Tak mig om det kan i sig.

Den 11de Septbr. - Morgen.

Dette Brev, som jeg skriver med en Begynde-
mas; inden om en Tid bliver det ganske
svært, som du ser det på de første Linier
og da Papiret er tyndt, trækker det sig en-
del mere sammen.

Jeg for prøver at skrive lidt finere måske
kunne det hjælpe. I dag her her Salskin
Naget som er rent spildt her i Toner
Dette sidste Måned har der kun været
ganske få Dage August månd har været
meget Regnfuld. Du kan aldrig tro vor
er led deraf for jeg får ikke gjort videre
Studier for det. Samt Du må ikke
vente mange "Ting" når jeg kommer.
Apropos om Regnvald. Bondene
klager sig også meget over Været
og er som altid Emne for deres
Samtaler. Sigt Toner har vist ikke
været siden 1860 - 12 år siden.
og at den skulde netop indtræffe nu
da jeg skal over mig.

og forstener at Du forsynder
 Dig på dette uskyldige Forræd i ga
 for ikke af rige Færsko i Figure
 malning. Alvidste Du, o Gaalkin
 hvilken megen Chaldeer det har
 koster mig hvilke Luge i doolde
 have smeltet end det hårdeste Stål
 Herte um
 Men nu vil jeg gå
 Træng

Den 12te

Jeg har Moro af at
 rable nogle Kruddulle
 når jeg er lei af at skrive, endda der ikke
 er nogen skening i dem

Der kan snarestider komme en stormende
 Sængel over mig efter København
 Jeg tænker da ikke på de kvalme
 Gader men på Malerisamlingerne
 særlig Udstillingen, det i glæde
 skulde være vist der blev åbnet for
 jeg kommer der ned Jeg kommer til
København formentlig i October

De her ligger som Du har givet mig

svagt Køl ved ifter at have talhorn
 Gader Bilder, siger at vi skal gå sammen
 derat — havde Du da med det gamle
 søgt, hvor længe den varer, så —
 sig det, husker Du! Den forberorte
 Lørdagskveld da jeg fik det Bælv
 er en blivende Kveld jeg ikke glæmmer
 nu, undrer Du vel på hvad der vil hende
 mig da, kommer til at tænke på Uden
 Bjørn o. s. v. Nej, stes ikke Nogen af
 den Slags — jeg havde hele mit Flyttearbejde
 med! Længslede gamle Skogskleder
 Malerkaften Plapper, Bager Paraply
 Stole og, ja, vis jeg nok nåede op til Kvælt
 blev jeg ikke forbig — jeg proppede fuldt
 3/4 af en Sæk, og den bar jeg på Ryggen
 Malerkaften i Vadsækken hang forbundet
 med Sækken, og foran og forvort. Men
 gav den mig et ublidt Stød på Læret

Båndet mellem begge Sækkene
 knokkede og skubbede.
 Skindte mellem Træerne
 og Skuldrene kribbede
 Aa, Aa, åvont det gik
 Selenerten så, at jeg ikke
 mattede den. Byrde
 da halvparten hen, da
 vi var kun nok
 men da jeg var

næste Dagen da Bror min og jeg
 kandede Fælt i der stod i god Ret
 I dag har jeg malet et Koldt Kjer
 det forde Løvtra jeg har malet her
 og er snart færdig på nogle Grev
 her som jeg malet i Morgenen
 Jeg klatter det nu op på min egen Væg
 havde jeg hørt, En her som kunde
 kritiserer det og de andre Arbejder
 vilde jeg være gla. De er ingen
 Sag for Digt Du kan få Kritik
 når Du ønsker det men jeg da
 jeg må gla på det Alene endelig
 blir led og Kjer af det Hele
 Med Forældre skulde jeg have
 medbragt Klutter til sin Far
 men det er forældt, de er vednede
 for en Kædet siden det var meget
 lidt, var det havde Du tal om det
 for så
 Her, liker Du Tyttebor? Igaafald
 skal jeg tage med en liden Krutke
 til Dig. Skulde Du ønske nogle
 Grantar skal jeg tage med den Tak
 Nogen morgenst Møjt skal jeg tage
 og frøet Ting jeg ved Du synes
 om.

Disse underlige Figurer vokser
på Træene i os madne, danmer
sig af en slægt Sæft du har vist
ikke set dem før, vi kaldte dem "Kali"
"tenkeltal" i Kåtes Floth. Jeg syntes
de var meget morsomme da de var
så høit og forkyllig i Farve og Form.
Ønsker du at se til dig og Vær
d. 14. så kan du se dem.

Du forundrer dig over at jeg har så
hell, vundet mine Meninger, om C. Hansen
men det forundrer ikke mig af hør det
da det for ser lidt loydeligt ud
at du sætter dette i forbindelse med
Sjony er mere end jeg selv er vist på
at kunne gøre, Læg blot på at du
kan have lidt Ret i din Farsant
eller jeg skal søge at udvikle det for dig.
Den første Gang jeg var på Galleriet så
jeg også C. Hansens Ogen. Tilgode men
jeg havde da mange Bilder og Udtryk
i Skallen at dette. Billedet ikke gøre
ikke det Indtryk på mig som det så den
har gjort, Jeg syntes det var forgynt
gærdet rød, brunt i Farver, navnlig Laks
Rakke gjorde et langvarigt indtryk
når jeg siden tænkte på det. Kan den
fremme andre Ting gik i Hjerter
med et Lukkemål.

Det skal bliu uendelig morsomt
at kenne ned til Dig ingen
hvad man end siger om Danmark
og de dets venlige Folk
Jeg tror der findes flere Aristokrater
der med jend herhjemme
Undskyld mig alle disse Breve
jeg maa dine Tegninger som følger
med. Tak for Tegningen der
med din egen tegning af et
maleri da jeg synes det er
Tegningen af dine Tegninger
liden hyggelig for alle og
jeg skal om anden Gang sende Dig
som kan være det i vorde
Loven så inderligt fortællende
Så vi ser igen Hils Din
Tas og Broder
Der
Loven så inderligt fortællende
Loven så inderligt fortællende

19-
Du må og hede Dig betænke hvar
indelig Læse det er blevet
med at være omgivet af din
Arbejde i det for den
lidt efter lidt, og jeg
mange ved at jeg
om det at være omgivet af
Arbejde. Hvor lidt det
dine Læse om det
elke forholdsvis
må ikke den Chalices
være omgivet under
Du og Dig den
som en bogen
min, som Du på en
sætte Dig ind i
ikke foruden Dig
over at jeg ikke
C. H. men det
fremad med det
de andes jeg
Blev nu ikke
over at jeg
lidet, at jeg
for at lide
dette som jeg
over for
mene om min
Loven så inderligt fortællende

Tilgive jeg sandt nok ikke rigtig fort
Der riges at Rande forlader jeg
synes så godt om ham & H. 17. 18. 19.
Tilgive mig på Udsigtingen
Jeg riges det. Du forstår det på en
Måde jeg ikke ligger. Al mig som
et Nordmand skulle være på Lethorvej
af mig foremin. Fælle fra S.
på S. 17. 18. 19. det vilde jo være
stor Skandale men jeg fik mig
Interesse for det jeg ikke nogens
men der vil ikke noget være
Du glæder dig også over at se det
deilige forundre dig ikke over
at jeg blev glad ved at se så deilige
Ansigter som J. hvilken deilig Trost
og hendes hele Udseende var så
vakker afsløkkende med de andre
Frøkner Lukes. Slægt og Veninder
på Baggrund med Renset og rig
Du begynder at synke om Hørlig
og Gifletanker. (din Læbe) skulde
da ikke tie med sligt? hvad
Jeg har ikke men dine fornærmelser
Udtryk i jeg rizer for ikke at bruge
det af mig for hadle Udtryk som bruges
dagligt i København forelske
"holde af" — riges jeg!!!
(for Rødder)

Du har ikke Lov til at tro så gælt om
mig at jeg — jeg Glendige skulde
gå med Giftpilanker! Og det var
Tilfældet, havde Du ikke Lov til at tro
jag havde jeg Dig her, nu, til Dig,
Luftkastellere og luftig Begreb
men når jeg stender mig i det bobler,
hvad? og af dem har jeg blott
(andelig tal) uhyre mange men
ere sprængene, deilige Farver der
kommer frem, men — — —
Du ved at med Tiden lader sig høre
sig hende Ansigst står langt fra Skyde
i min Yndbildning og jeg er lei mig
derfor, at min det endelig ting fin
Du vel ikke, er så overdrøvelig?
At Du tilbyder at legne hende taltes
jeg Dig mange mange Tusinde Gang
jeg vilde ikke blive glad
Du endres vel over at jeg kan holde
af en jeg ikke engang kender noget til
men det kommer ikke Tager ved
og er vist ikke rigtig forståelig
Skovgaard men yndet sig. Du fatter
nok hvad jeg mener
jeg siger ikke altid Fornuften med.
Skrivbare snart!